

Parketnr. : GE 66.L1.102190/05

Griffienr. :

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 24 NOVEMBER 2009

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **éénentwintigste kamer**, één rechter, recht sprekende in correctionele zaken, heeft het volgend vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van de vervolging

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

7 geboren te , monteerder centrale verwarming,
op , wonende te

VERDACHT VAN : te op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode gaande van 03.08.2000 tot de datum van uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding

- A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-5° a (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06. 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen te ten kadaster gekend onder in eigendom toebehorende aan een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval.
- B. Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 37, 54, 56- 1° lid, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 (B.S. 25.07.1981) betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het Decreet van 20 april 1994 (B.S. 29.04.1994), spijs het verbod, afvalstoffen - zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen - achtergelaten of beheerd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan **terzake o.a. afvalhout, niet gekuiste stenen, schroot en voertuigwrakken.**

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4 § 1, 29, 30, 39 § 1-1°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd en namelijk bij inbreuk op de artikelen 1,5, 6, 6 bis, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 73, 80 en 81 van het Besluit van de Vlaamse Regering dd. van 06 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende milieuvergunning (BS 26.06.1991) spijs het verbod, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd (art 5) of veranderd (artikel 6 bis § 1) *terzake opslag en sortering van niet gevaarlijke afvalstoffen bestaande uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw- en sloopafval, met een opslagcapaciteit van maximaal 100 ton die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit dd. 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 2.2.1.c).1° behoort tot de klasse twee van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen.*

Tevens gedagvaard om bij toepassing van artikel 39 § 2 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning door de rechter bij wijze van veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichting die aan de oorsprong van de inbreuk ligt te exploiteren gedurende een termijn door de rechter te bepalen, minstens tot dat de inrichting behoorlijk zal vergund zijn en dit ten aanzien van de inrichtingen gekend onder volgende rubrieken overeenkomstig de indelingslijst *terzake de aan het voormeld Besluit dd. 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen nl. 2.2.1.c).1°* en waarbij een dwangsom gekoppeld wordt van € 125 per dag bij overtreding van dit verbod.

*****

DE PROCEDURE

1. Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

2. De dagvaarding dient verbeterd te worden. De naam van de beklaagde is _____ en niet _____

3. De dagvaarding werd op 8 april 2009 overgeschreven op het hypotheekkantoor te _____. Deze dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaars ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek. De strafvordering is ontvankelijk (art. 160 DORO).

De inschrijving in het gemeentelijke vergunningenregister (art. 161 DORO) is niet voorgeschreven op straf van onontvankelijkheid.

4. De beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 28 april 2009.

De behandeling van de zaak werd tweemaal uitgesteld om de beklaagde toe te laten het afval te verwijderen en zijn perceel op te ruimen.

5. Op de openbare terechtzitting van 27 oktober 2009 aanhoorde de rechtbank :

- de vordering van het openbaar ministerie, ter terechtzitting uitgesproken door _____ substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde, in zijn middelen van verdediging, ter terechtzitting vooraedraaen door meester _____ advocaat te _____ die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt.

***

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

De tenlasteleggingen

6. De beklaagde is eigenaar van een woning te _____ aan de _____

Het perceel is volgens het gewestplan _____ (KB 24 maart 1978) gelegen in een landelijk woongebied.

Reeds in 1997 werd de beklaagde geverbaliseerd wegens opslag van afval en materialen zonder milieu- noch bouwvergunning.

De beklaagde was enkel in bezit van een aktenaam van 15 juni 1998 van een melding van een klasse 3 hinderlijke inrichting nl. voor het stallen van 5 voertuigen en het lozen van huishoudelijk afvalwater.

Op 2 augustus 2005 werd hij opnieuw geverbaliseerd. Hij verklaarde een regularisatie aan te vragen.

De foto's van de verbalisant tonen de aanwezigheid van grote hoeveelheden afval, afbraakmaterialen en afgedankte voertuigen.

Op 27 februari 2006 weigerde het schepencollege een stedenbouwkundige regularisatievergunning af te leveren.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde op 7 december 2005 het herstel door het verwijderen van het houten bijgebouw, vloerplaat en funderingen, afgedankte voertuigen, afval en afbraakmaterialen naar daartoe bestemde stortplaatsen, en door het herstel van het maaiveld tot op het oorspronkelijk niveau. Het college van burgemeester en schepenen van sloot zich per brief van 9 januari 2006 bij deze herstellvordering aan.

Op 24 maart 2006 beloofde de beklaagde binnen de 6 maanden te voldoen aan deze herstellvorderingen.

Diverse controles in 2007 en 2008 toonden aan dat de beklaagde afval bleef verzamelen. De foto's tonen een overvol terrein. Omwonenden uitten klachten hierover.

Op 28 augustus 2008 gaf de burgemeester bevel tot verwijdering van alle afval. Hieraan werd geen gevolg gegeven.

De rechtbank stelde de behandeling van de zaak gedurende verschillende maanden uit teneinde de beklaagde toe te laten toch nog het perceel op te ruimen. Tevergeefs. De beklaagde vertoont onmiskenbaar een verzamel drift.

7. De rechtbank acht de tenlasteleggingen bewezen.

Over de strafbaarheid en de straffen

8. De feiten onder de tenlasteleggingen A, B en C zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

9. Krachtens artikel 146 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DORO) kunnen de feiten onder A worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis, § 1, Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (B.S. 13.08.2009) in werking getreden.

De onderhavige feiten zijn strafbaar gebleven.

De straffen zijn dezelfde gebleven.

10. De inbreuken op het **Afvalstoffendecreet** (tenlastelegging B) kunnen krachtens art. 56 ervan worden bestraft met een gevangenisstraf van 1 maand tot 5 jaar en/of een geldboete van 100 tot 10.000.000 euro en met een geldboete van 500 tot 20.000.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

De inbreuken op het **Milieuvergunningdecreet** (tenlastelegging C) kunnen krachtens art. 39 ervan in hoofde van een natuurlijke persoon worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 jaar en/of een geldboete van 100 tot 100.000 euro en met een geldboete van 500 tot 200.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

11. Op 1 mei 2009 is het Milieuhandhavingsdecreet van 21 december 2007 (MHD) (B.S. 29.02.2008) in werking getreden.

Door dit decreet werd het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) aangevuld met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen".

Art. 16.1.2. DABM voert een onderscheid in tussen milieu-inbreuken en milieumisdrijven.

Een milieu-inbreuk kan niet langer strafrechtelijk worden bestraft. Milieu-inbreuken kunnen wel met een administratieve boete worden beteugeld.

De ten laste gelegde feiten onder B en C zijn milieumisdrijven gebleven

12. Art. 23 van dit decreet wijzigde art. 56 van het Afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 (AFVD) als volgt : "Met betrekking tot dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten gebeuren het onderzoek, de vaststellingen en de sanctionering van de milieu-inbreuken en milieumisdrijven volgens de regels bepaald in titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid".

Art. 34 van dit decreet wijzigde art. 39 § 1 van het Milieuvergunningdecreet van 28 juni 1985 (MVD) als volgt : "Met betrekking tot dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten gebeuren het onderzoek, de vaststellingen en de sanctionering van de milieu-inbreuken en milieumisdrijven volgens de regels bepaald in titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid".

Krachtens art. 16.6.1.§1 DABM wordt nu elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de door deze titel gehandhaafde regelgeving, gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met een geldboete van 100 euro tot 250.000 euro of met één van die straffen.

13. De zwaarste straf is dus deze bepaald door het DORO nl. een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en/of een geldboete van 26 tot 400.000.

14. De beklaagde stelde zijn eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij het behoud van de volksgezondheid, een veilig leefmilieu en bij een goede ruimtelijke ordening.

Aan de basis van de feiten ligt een abnormale verzameldrift.

De rechtbank houdt rekening met de omstandigheden, in het bijzonder de sociale en financiële situatie van de beklaagde die te werk gesteld is in een beschermde werkplaats, alsook met het gunstig strafrechtelijk verleden van de beklaagde.

Een werkstraf is wellicht de meest aangepaste sanctie.

Art. 37 ter van het Strafwetboek zoals ingevoerd bij de wet van 17 april 2002 voorziet dan binnen de perken van de op het misdrijf gestelde straffen alsook van de wet op grond waarvan de zaak voor de rechter werd gebracht een gevangenisstraf en/of een geldboete moet worden voorzien ingeval de werkstraf niet wordt uitgevoerd.

Beklaagde heeft ter terechtzitting zijn instemming betuigd met het uitvoeren van een werkstraf.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

15. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde op 7 december 2005 het herstel door het verwijderen van het houten bijgebouw, vloerplaat en funderingen, afgedankte voertuigen, afval en afbraakmaterialen naar daartoe bestemde stortplaatsen, en door het herstel van het maaiveld tot op het oorspronkelijk niveau.

Zij vorderde eveneens het opleggen van een dwangsom van 125 euro.

Het college van burgemeester en schepenen van _____ sloot zich per brief van 9 januari 2006 bij deze herstellvordering aan.

Het openbaar ministerie sloot zich eveneens bij deze herstellvordering aan.

Zowel de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur als het openbaar ministerie vorderen ten slotte ook de oplegging van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging.

16. De herstelvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

17. Het bedrag van de dwangsom kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd werd (Benelux Gerechtshof, 2 april 1984; en Cass. 22 april 1993, en Cass. 21 september 1993,

De door het bestuur gevorderde dwangsom van 125 euro per dag moet worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagde is gebleken om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf de veroordeling tot het herstel nakomt gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte is het de beklaagde die veroordeeld wordt om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

Veiligheidsmaatregel - Toepassing van art. 16.6.5. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM).

17. In de dagvaarding vorderde het openbaar ministerie eveneens het opleggen van een exploitatieverbod met een dwangsom van 125 euro per dag dat dit bevel niet wordt nageleefd.

Ingevolge art. 16.6.5. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) kan de rechter - na de partijen gehoord te hebben - bij wijze van veiligheidsmaatregel het verbod uitspreken om de inrichting die aan de oorsprong van de inbreuk ligt te exploiteren gedurende de termijn die hij bepaalt.

Nu de beklaagde – ondanks de kansen die hem geboden werden door de rechtbank - nog steeds allerlei afval en afgedankte voertuigen verzamelt en stockeert is noodzakelijk dat een exploitatieverbod wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag dat dit bevel niet wordt nageleefd.

gemeenten, provincies, gemeenschappen of gewesten, of bij verenigingen zonder winstoogmerk of stichtingen met een sociaal, wetenschappelijk of cultureel doel.

Beveelt dat ingeval de werkstraf niet wordt uitgevoerd, deze zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat, tot heden begroot op **61,40 EURO**.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door K.B. 23.12.1993 en bij K.B. van 11.12.2001.

Wat betreft de STEDENBOUWKUNDIGE HERSTELVORDERING

BEVEELT op vordering van het college van burgemeester en schepenen, van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het openbaar ministerie het **herstel** uit te voeren van de plaats gelegen te kadastraal bekend als door het verwijderen van het houten bijgebouw, vloerplaat en funderingen, afgedankte voertuigen, afval en afbraakmaterialen naar daartoe bestemde stortplaatsen, en door het herstel van het maaiveld tot op het oorspronkelijk niveau, en dit binnen een termijn van vier maanden nadat dit vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, **onder verbeurte van een DWANGSOM** lastens de veroordeelde ten voordele van het college van burgemeester en schepenen, van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en van het openbaar ministerie **van 125 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel**.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Wat betreft de MILIEUHERSTELVORDERING

Legt in toepassing van art. 16.6.5. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) het **VERBOD OP** om aan een inrichting voor opslag en sortering van afvalstoffen en vermeld in rubriek 2.2.1.c).1° van Bijlage I van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning te exploiteren zolang hij niet over de wettelijk vereiste milieuvergunning beschikken en zolang hij niet de vereiste maatregelen hebben genomen om schade en hinder te voorkomen.

Veroordeelt tot het betalen aan het openbaar ministerie van een **dwangsom van 125,00 EUR** per dag dat dit verbod wordt overtreden.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan.

*****

Aldus **gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van VIERENTWINTIG NOVEMBER TWEEDUIZEND EN NEGEN.**

Aanwezig :

- ondervoorzitter, die de zitting voorzit,
- substituut-procureur des Konings;
- griffier.